

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΑΜΗΝΟΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ..... Δραχμῶν 5
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ..... Φρ. Χρ. 8

ΕΤΟΣ Α' — ΑΡΙΘΜΟΣ 22

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ Λ. 10

Διὰ πάσαν αἰτίαν :

“ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ”

ΑΘΗΝΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 3 Ἰουνίου 1906

Ἡ «ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ» διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψιν καὶ τὸν ἐλεγχον δωδεκαμελοῦς συμβουλίου ἐκ δικηγόρων ἐν Ἀθήναις.

Ἐπόπτης τῆς ἑλθῆς καὶ ὑπεύθυνος
ΠΙΕΤΡΟΣ ΘΗΒΑΙΟΣ

Δικηγόρος ἐν Ἀθήναις

ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΚΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

Ἄξια παντός ἐπαίνου εἶναι βεβαίως ἡ μέριμνα τῆς Κυβερνήσεως περὶ ἀνυψώσεως τοῦ Εἰσαγγελικοῦ κλάδου. Ἦτο καιρὸς πλέον νὰ κλεισθῆ ἡ θύρα τοῦ διορισμοῦ ὡς Εἰσαγγελέων τῶν ἐν τῷ δικηγορικῷ σταδίῳ ἀποτυγχανόντων δικηγόρων, ὑπερ ὧν, ἀνευ ἰδιαίτερου τινὸς ἐλεγχου ἐγνωμάτευσεν ἡ κατὰ τὸν τελευταῖον, ΒΤΚΗ' νόμον ἐπιτροπή, ἐστενημένη ἄλλως τῶν στοιχείων ἵνα κρίνῃ περὶ τῆς ἱκανότητος τῶν υποβαλλόντων αἰτήσεις ἵνα ἐγκριθῶσιν ὡς Εἰσαγγελεῖς. Βεβαίως ὑπῆρξαν ἐξαίρεσεις τινές, εἰσελθόντων κατὰ τὸν ἰσχύοντα νόμον εἰς τὴν Εἰσαγγελικὴν ὑπηρεσίαν προσώπων ἐξυψωσάντων τὸ ἀξίωμα τοῦ Εἰσαγγελέως ἐν τῇ κοινῇ συνειδήσει, ἀλλ' αἱ ἐξαίρεσεις ἦσαν ἐλάχισται, οἱ πλεῖστοι δὲ τῶν ἀπὸ τοῦ 1895 διορισθέντων Εἰσαγγελέων εἶνε μετριότητες ἐνιοί, δὲ καὶ μηδαμινότητες.

Τὸ ζήτημα δ' ὅμως εἶναι, ἂν διὰ τοῦ υποβληθέντος εἰς τὴν Βουλὴν Νομοσχεδίου ἐξασφαλιστῆται ὁ διορισμὸς Εἰσαγγελέων ἀξίων τῆς ἀποστολῆς ἢ ἂν εἰς τὸ νέον πείραμα θὰ καταλήξῃ μετὰ μίαν ἄλλην δεκαετίαν εἰς τὴν ἀνάγκην νέου πειράματος καὶ οὕτω καθεξῆς.

Καὶ ἡμεῖς εἰμεθα βεβαίως ἐκ τῶν φρονούντων ὅτι με τὸν ὑπάρχοντα ἐν Ἑλλάδι ὑπερόγκον ἀριθμὸν κατωτέρων δικαστηρίων ποῖον δικαστικῶν ὑπαλλήλων εἶναι λογικῶς ἀδύνατον νὰ ἔχωμεν, ἀφ' οὗ καὶ ὁ φόβος τῆς μεταθέσεως ἀπὸ πόλεων εἰς χωρία ἀπέκεντρα καὶ τὸ παινιχρὸν τῆς μισθοδοσίας εἶναι παράγοντες ἀποκρουστικοὶ διὰ πάντα ἱκανὸν νομικὸν εἰς ὃν ἤθελεν ἐπέλθει ἡ ἰδέα νὰ ἀφιέρωσιν τὸν βίον αὐτοῦ ὡς δικαστικὸς ὑπάλληλος. Ὡς εἶναι ἀδύνατον νὰ ἔχωμεν 250 Εἰρηνοδίκας καὶ Πταισματοδίκας ἀξίους τῆς ἀποστολῆς αὐτῶν, οὕτως ἐπίσης εἶναι ἀδύνατον νὰ ἔχωμεν καὶ 26 Εἰσαγγελεῖς. Ἄν ἐπρόκειτο περὶ 10 ἢ 12 μόνον τοιούτων, ἐδρεύοντων εἰς τὰς κυριώτερας τοῦ Βασιλείου πόλεις, ἀμειβομένων δὲ κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ συγχρόνου βίου καὶ πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς ὑψηλῆς τοῦ Εἰσαγγελέως θέσεως, βεβαίως εὐχερὲς θ' ἀπέβαιεν ἵνα αἱ Εἰσαγγελικαὶ θέσεις καταληφθῶσιν ὑπὸ δικηγόρων διαπρεφάντων ἐν τῇ ἐνασχίσει τοῦ ἐπαγγέλματος, καταλληλοτάτων δὲ κατ' ἀκολουθίαν διὰ τὸ Εἰσαγγελικὸν ἀξίωμα.

Δυστυχῶς ὅμως καὶ αὐτὴ ἡ Κυβερνήσις Θεοτόκη φαίνεται ἐγκαταλείψασα τὰς ἰδέας περὶ ἐλαττώσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατωτέρων δικαστηρίων, ἴσως ὡς δυσεφαρμύστους, διότι ἄλλως δὲν ἐξηγεῖται ἡ μὴ ἐκ νέου ὑποβολὴ τοῦ κατὰ Δεκέμβριον τοῦ 1904 υποβληθέντος εἰς τὴν Βουλὴν ὑπὸ τοῦ τότε ὑπουργοῦ κ. Λεβιδίου νομοσχεδίου. Καθ' ἡμᾶς, ἡ ἐκ τῆς φύσεως τῶν πραγμάτων ἀνάγκη ταχέως θὰ καταστήσῃ ἀναπόφευκτον τὸν περιορισμὸν καὶ τὴν ἐν γένει ἀναδιοργάνωσιν τῶν κατωτέρων δικαστηρίων συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς νεωτέρας δικονομικῆς ἐπιστήμης καὶ τὴν κτηθεῖσαν πείραν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν νεωτέρων νομοθεσιῶν καὶ ἐν γένει τῆς συγχρόνου ἐν Εὐρώπῃ νομοθετικῆς κινήσεως. Ἄνευ τοιαύτης βάσεως εἶνε ὅπως ἀνεφικτὸν νὰ συντελεσθῆ οἰαδῆ-

ποτε ἀξία λόγου βελτίωσις περὶ τὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης ἐν Ἑλλάδι, δεινῶς δ' ἀπατῶνται οἱ φρονούντες τὸ ἐναντίον, εἰ καὶ ἀμφιβάλλομεν ὅτι ὑπάρχουσι τοιοῦτοι μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων νομικῶν.

Δεδομένου ἐν τούτοις ὄντος ὅτι τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον «περὶ διορισμοῦ, προαγωγῆς καὶ παύσεως τῶν Εἰσαγγελέων καὶ ἀντεισαγγελέων» θὰ κριθῆ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ κειμένου δικαστηριακοῦ καθεστῶτος, νομίζομεν ὅτι οὐδεμία βελτίωσις δι' αὐτοῦ θὰ ἐπέλθῃ. Ἡ δεσπόζουσα ἐν τῷ νομοσχεδίῳ ἰδέα, ἡ καὶ ἐν τῇ αἰτιολογικῇ τοῦ νομοσχεδίου ἐκθέσει τονιζομένη, εἶνε ἡ δημιουργία εἰσαγγελικοῦ κλάδου ἀπὸ τῆς κατωτάτης βαθμίδος μέχρι τῆς ἀνωτάτης, ἔχοντος τοιαύτην αὐτοτέλειαν, ὥστε ἡ εἰς αὐτὴν εἴσοδος νὰ γένηται ἐπὶ τῇ βάσει ἰδίου διαγωνισμοῦ, ἀποκλειομένης κατ' ἀρχὴν τῆς προαγωγῆς ἢ διορισμοῦ προσώπων ἐκ τῶν ἰσοβίων δικαστῶν λαμβανόμενων.

Ἄλλὰ πρὸς τι ὁ ἰδιαίτερος οὗτος διαγωνισμὸς; Ποῖαι μείζονες αἱ ἐγγυήσεις αἰτίνας δι' αὐτοῦ θὰ παρασχεθῶσιν ἐν σχέσει πρὸς τὸν ὑφιστάμενον διαγωνισμὸν ἐμπίσθων παρεδρῶν; Ἡμεῖς οὐδεμίαν τοιαύτην ἐγγύησιν βλέπομεν, ἐκτός ἂν θεωρηθῆ ἐγγύησις ὁ ἀποκλεισμὸς ἐκ τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς τῶν δύο καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, οἵτινες ὡς ἡσκημένοι ἐξετάσται, μᾶλλον ἀπαράιτητοι τῶν λοιπῶν τῆς ἐπιτροπῆς μελῶν ἐνδείκνυνται. Παραδόξως δ' ὁ νόμος προϋποθέτει ὅτι θὰ εὐρεθῶσιν καὶ πρωτοδίκαι κατὰ τὸν ἰσχύοντα νόμον διὰ διαγωνισμοῦ εἰσελθόντες εἰς τὴν δικαστικὴν ὑπηρεσίαν καὶ διὰ τοῦ προνομίου τῆς ἰσοβιότητος περιεβλημένοι, οἵτινες θὰ δεχθῶσιν νὰ διορισθῶσιν ὡς Εἰσαγγελεῖς, ἀλλ' ἀπλοῖ ἀντεισαγγελεῖς! Ἄγνωστον εἶναι ἐνέπνευσαν τὴν ἐλπίδα ταύτην εἰς τοὺς συντάκτας τοῦ νομοσχεδίου, ἀλλ' ἀμφιβάλλομεν ὅτι καὶ αὐτοὶ οὗτοι, εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν παρομοίας ἐλπίδος, ἔστω καὶ κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου, ὅτε ἡ διετής μόνον ὑπηρεσία ἀντεισαγγελέως παρέχει τὴν ἐλπίδα προαγωγῆς εἰς κενὰς θέσεις εἰσαγγελέων παρὰ πρωτοδικαίας.

Ὅθεν ἀπομένουσιν οἱ ἄλλοι, κατὰ τὸ νομοσχέδιον ὑποψήφιοι διὰ τὸν διαγωνισμὸν, οἱ ἐπὶ ἐπταετίαν ὑπηρετούντες ὡς Εἰρηνοδίκαι, διδάκτορες τῆς νομικῆς σχολῆς ἢ ἐπὶ ἐπταετίαν δικηγόροι παρὰ παλυμελεῖ δικαστηρίῳ.

Ἐκαστος φαντάζεται ποῖος κίνδυνος ὑφίσταται ἐκ τῆς πληρώσεως τῶν εἰσαγγελικῶν θέσεων ἐκ προσώπων λαμβανόμενων ἐκ τῆς χορείας τῶν σημερινῶν Εἰρηνοδικῶν, ἐξ ἐκείνων δηλ. οἵτινες ἐπὶ ἐπταετίαν, κατόπιν νεύματος τοῦ τυχόντος κομματάρχισκου, περιεφέροντο, ὡς ζωηρῶς περιεγραψεν ὁ κ. Γκούμας ἀπὸ Κροκυλείου εἰς Ἀνάφην καὶ ἀπὸ Ἀβίας εἰς Βουλγαρέλιον, ὡς μόνον δὲ μέλημα εἶχον πῶς νὰ τοποθετηθῶσιν εἰς καρποφόρον Εἰρηνοδικεῖον, ἔνθα, ἐνασκούντες συμβολαιογραφικῶς ἢ ὑποθηκοφύλακος ἔργα, θὰ εἶχον ἀπολαύς μείζονας, πολιτικῆς καὶ κατὰ τὸ δεκαπλάσιον ἄλλων συναδέλφων αὐτῶν.

Ἀπομένουσιν οἱ δικηγόροι, ἀλλ' ἐκ τούτων λαμβάνονταί καὶ οἱ σημερινοὶ ὑποψήφιοι ἐμπίσθιοι παρεδρῶν. Ἐκ τοῦ

ὅτι δὲ διὰ τοὺς τελευταίους τούτους ἀπαιτεῖται διετής μόνον δικηγορικὴ ὑπηρεσία, ἐν ᾧ διὰ τοὺς ὑποψηφίους ἀντεισαγγελεῖς ἀπαιτεῖται ἐπταετία, οὐδὲν προσὸν διαβλέπομεν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ ἀπλή πάροδος τοῦ χρόνου δὲν δηλοῖ ἀπόκτησιν πείρας. Ὑφίστανται δικηγόροι, ἐν Ἀθήναις μάλιστα ἐν μείζονι ἀριθμῷ, ὑψηλῷ μόνον ὀνόματι τοιοῦτοι. Μᾶλλον δ' ἀντιστρόφως παρέχεται ἡ ἐλπίς, ὅτι μεταξὺ τῶν δικηγόρων τῶν μόνον διετῆ ὑπηρεσίαν κειτημένων, εὐχερέστερον θὰ εὐρεθῶσιν οἱ ἱκανοὶ ἢ μεταξὺ ἐκείνων οἵτινες ἐπὶ ἐπταετίαν ὄλην, μὴ εὐδοκίμησαντες εἰς τὸ δικηγορικὸν στάδιον, θέλουσι νὰ ἐγκαταλείψωσιν αὐτὸ λαμβάνοντες τὴν θέσιν τοῦ ἀντεισαγγελέως μετὰ διαγωνισμὸν, εἰς ὃν ἄπορον εἶναι ποίας γνώσεως θὰ ἐπιδείξωσιν, ὑποβαλλόμενοι εἰς ἐξετάσεις ἐν αἷς μόνον οἱ ἀριτοὶ τὰς νομικὰς σπουδὰς αὐτῶν συμπληρώσαντες εἶναι δυνατὸν νὰ διακριθῶσιν. Ὅθεν καθ' ἡμᾶς φρονούμεν ὅτι ὁ νέος οὗτος διαγωνισμὸς εἶναι πάντῃ περιττός καὶ θὰ ἀποβῆ ἄκαρπος. Ἀφ' οὗ δὲ δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἡ δι' ἐξελόντων δικηγόρων κατάληψις τῶν Εἰσαγγελικῶν θέσεων, μᾶλλον σκόπιμος θ' ἀπέβαιεν ὁ ἀποκλεισμὸς ἐν γένει τοῦ διορισμοῦ δικηγόρων ὡς Εἰσαγγελέων καὶ ἡ συμπλήρωσις τῶν ἐν θέσεων εἰσαγγελέων παρὰ πρωτοδικαίας διὰ προαγωγῆς πρωτοδικῶν, τῶν δὲ θέσεων ἀντεισαγγελέων διὰ διορισμοῦ ἐμπίσθων παρεδρῶν, ἢ πλήρης δηλ. ἀφοσίωσις τοῦ Εἰσαγγελικοῦ κλάδου πρὸς τὸν τῶν ἰσοβίων δικαστῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν προέλευσιν καὶ τὴν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν εἴσοδον.

Ἄλλὰ τὸ σημεῖον ἐν ᾧ ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ὑποβληθὲν νομοσχέδιον δέον νὰ μεταβληθῆ, εἶναι ὁ ἐπικίνδυνος νεωτερισμὸς ὃν εἰσάγει, ἵνα τὴν θέσιν τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου δύνανται νὰ καταλαμβάνωσι πρόσωπα λαμβανόμενα ἐκ τοῦ Εἰσαγγελικοῦ κλάδου καὶ ἂν μὴ τὸ παράπαν ὡς ἰσοβιοὶ δικασταὶ ὑπηρετήσαν. Εἶναι ἄπορον πῶς διέφυγε τῆς προσοχῆς νομικοῦ ἐγκρίτου, οἷος ὁ νῦν ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός, τοιαύτη διάταξις. Ὁ Εἰσαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου, κεκλημένος νὰ ἐποπτεύῃ ἐπὶ τῆς ὀρθῆς ἐφαρμογῆς καὶ Ἑρμηνείας τοῦ νόμου ἐν γένει, δέον νὰ συγκεντρωθῆ ἐν ἐαυτῷ μόρφωσιν ἐξέχουσαν καὶ ἐν τῷ ἀστυκῷ δικαίῳ, τόσον τῷ οὐσιαστικῷ ὅσον καὶ τῷ δικονομικῷ τοιοῦτω. Τοιαύτη δὲ μόρφωσις εἶναι ζήτημα πῶς δύναται ν' ἀποκτηθῆ ἢ νὰ διατηρηθῆ διὰ μακρὰς Εἰσαγγελικῆς ὑπηρεσίας, σχεδὸν ξένης ὅπως πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀστικοῦ δικαίου. Ὅθεν ἐὺλόγως, καθ' ἄπαντας τοὺς νεωτέρους σχετικὸς νόμους, διὰ τὴν θέσιν τοῦ Εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀπαιτεῖτο ὑπηρεσία ἰσοβίου δικαστοῦ, μᾶλλον δ' αὕτη ὄφειλε νὰ ᾖ εἰδικὴ ὑπηρεσία Ἀρεοπαγίτου μόνον, ἵνα οὕτω καὶ διὰ τὰ μέλη τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου ἐπιφυλαχθῆ ἀποκλειστικῶς στάδιόν τι προαγωγῆς καὶ τὸ ἀνωτάτου Εἰσαγγελικὸν ἀξίωμα περιέρχεται εἰς ἄνδρας οὓς ἡ δικαστικὴ ὑπηρεσία ὡς δικαστὰς τῆς ἀνακρίσεως, κατέστησεν εἰδικὸς εἰς τὰ ζητήματα τῆς ὀρθῆς ἐρμηνείας τοῦ νόμου καὶ γνώσεως τῆς νομολογίας.

Κ. Ι. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Δικηγόρος, Ὑψηλῆς
τοῦ Δικονομικοῦ Δικαίου.

ΕΝΩΤΙΣΘΟΜΕΝ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Ἡ ἐν τῇ ἰταλικῇ Βουλῇ τῆς 25 Μαρτίου 1903 ἀγόρευσις τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ G. Zanardelli

Κατὰ μετάφρασιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Δικηγόρου κ. Ἀριστ. Λαοκαλάκη.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἡ ἐνότης καὶ ἡ σύνθεσις τοῦ Ἀκυρωτικοῦ

Ἀφ' ἐτέρου δὲν βλέπομεν διὰ τίνα λόγον θὰ ἠδυνάμεθα ποτε νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν ὁδὸν, ἣτις, κλείει τὴν εἰς τὴν ἀυθαίρεσίαν εἴσοδον, παρέχουσα συνάμα ἐγγυήσεις ἀσφαλῆς διὰ τὰ δικαιώματα τοῦ ἀτόμου.

Καὶ ἐὰν ἐτι ἔμενον τινες τῶν καλλιτέρων ἐπὶ πλείονα χρόνον ὡς δικασταὶ πρώτου βαθμοῦ, βλέπομεν ἐν τούτοις ὅτι δὲν εἶνε ἥττον δυσχερὲς τὸ δικάζειν πρωτοδικῶς, ἢ τὸ ἐξετάζειν, ἐλέγχειν καὶ διορθοῦν τὴν πρωτοδικὴν ἀπόφασιν. Εἶνε ἀντικείμενον γέλωτος διὰ τοὺς ζέοντες, ἔγραφεν ὁ Δουξ de Broglie, εἶνε ἀντικείμενον γέλωτος διὰ τοὺς Ἀγγλους καὶ τοὺς Ἀμερικανούς, ἡ ἀνάγκη, ἡ ἐπιβαλλομένη εἰς τοὺς ἐν Γαλλίᾳ διαδίκους νὰ προστρέχωσι πρότερον ἐνώπιον μετρίων δικαστῶν, εἴτα νὰ ἔρχωνται κατ' ἔφεσιν ἐνώπιον δικαστῶν μᾶλλον πεφωτισμένων, διὰ νὰ ἀνέλθωσι κατόπιν ἐνώπιον τοῦ Ἀκυρωτικοῦ εἰς δικαστὰς ἐτι μᾶλλον εὐπαιδέτους· ἐρωτῶσι δὲ ἀφελῶς διατί νὰ μὴ ἀπευθύνωνται οἱ διαδικοί εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς εἰς δικαστὰς μᾶλλον ἀνεπτυγμένους καὶ διακεκομένους.

Καὶ τοι ἐν τούτοις ἀπεδέχθημεν τοιαύτην ἀρχὴν ὁμοιοχρόνου ἀρχαιότητος, διὰ νὰ φιλοτιμώμεν ὅμως καὶ νὰ βραβεύωμεν τὴν ἐργατικότητα καὶ τὰς μελέτας, ὅταν αὐταὶ τυγχάνωσιν ἐξαίρετικῶς καὶ προφανῶς μεγάλου βαθμοῦ, καθιερώσαμεν, ὅτι μετ' ἀσφαλῶν ἐγγυήσεων διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς ἐξαιρετικῆς ταύτης ἀξίας, θὰ ἠδύνατο νὰ δοθῆ τὸ ἐν δέκατον τῶν προαγωγῶν εἰς τοιοῦτους ὑπερόγκους ἄνδρας, διότι, ἐάν τις κατέχῃ τοιαῦτα προσόντα δέον νὰ διαπρέπῃ μετὰ τῶν συναδέλφων του.

Τὸ Ἀκυρωτικὸν Δικαστήριον (ὁ Ἀρειος Πάγος), ὡς ἤδη ἐγνώρισα ὑμῖν, θὰ προορισθῆ ἀποκλειστικῶς κατὰ τὴν προτεινομένην μεταρρυθμίσειν (ἀφαιρουμένων ἀπ' αὐτοῦ τῶν διαστρεφόντων τὸν προορισμὸν αὐτοῦ καθηκόντων) ὅπως ἢ ὁ σεπτὸς ἐρμηνευτὴς τῶν νόμων θὰ συμπληρῆ εἰς συνέδριον μοναδικῶν οὕτως ὥστε θέλει ἐπιτελεσθῆ καὶ διὰ τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις τὸ ἔργον τῆς ἐνότητος, τὸ ὅποσον ἔχει ἤδη ἐπιτευχθῆ διὰ τὰς ποινικὰς.

Ἡ πρόταξις διὰ τοὺς νομομαθεῖς οἵτινες ὀφείλουσι νὰ ἀποτελῶσι τὸ Ἀκυρωτικόν, θέλει ἐπιφυλαχθῆ διὰ τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον, τὸ ὅποσον θέλει ἀποτελεῖσθαι ἀπὸ διαπρεπεῖς δικαστικούς, ἐκλεγμένους, οὐχί, ὅπως αἱ σημερινὰ συμβουλευτικὰ Ἐπιτροπὰ ἀπὸ τοὺς κόλπους τοῦ μοναδικοῦ δικαστικοῦ σώματος, ἦτοι τοῦ Ἀκυρωτικοῦ, ἀλλὰ ἐκλεγμένους ἐκτός τούτου καὶ μεταξὺ τῶν ἀναθεωρητικῶν δικαστηρίων διαφόρων περιφερειῶν. Οἱ δικαστικοὶ ἐν τούτοις οὗτοι δὲν θὰ ἀποτελῶσι ὅσῃ ἀποκλειστικὸν (τὸ ὅποσον

θά ενεργούν εν έκυτῶ πιθανότητα ἐκλογῶν, κατὰ μέγα μέρος ἀποκλειστικῶν ἀλλὰ θά συνεδριάζωσιν ὁμοῦ μετὰ τινων καθηγητῶν τῆς νομικῆς καὶ τινων ἐκ τῶν διασημοτέρων δικηγόρων διαφόρων μερῶν τῆς Ἰταλίας, εἰς τρόπον ὥστε θά ἐκπροσωπῶνται πάντες, οἵτινες ἐν ταῖς ποικίλαις μορφαῖς, ὑφ' ἃς ἐκδηλοῦται ὁ νομικὸς βίος τοῦ ἔθνους, θά ὦσιν οἱ μᾶλλον πεφωτισμένοι καὶ οἱ ἀρμοδιώτεροι ὅπως κρίνωσι τίς δικαιοῦται νὰ ἀνήκῃ εἰς τὸ Ἀνώτατον Συνεδρίον τοῦ δικαίου τῆς πατρίδος, καὶ τίς εἶνε ἄξιος ὅπως προσδίδῃ τῷ Συνεδρίῳ τούτῳ κύρος, σεβασμὸν καὶ τιμὴν.

Τῶν μελῶν δὲ τούτων τοῦ Συνεδρίου λαμβανόμενον μοναδικῶς ἐκ τῶν ποικίλων καὶ μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένων δικαστηρίων τῆς Ἰταλίας, δὲν θά ὑφίσταται βεβαίως κίνδυνος ὅτι θά ἠδύνατο τις νὰ ἐπιτύχῃ παρὰ τῷ ἄξιῳ ἐμπιστοσύνης Συνεδρίῳ προτιμήσεις εὐαρεστοῦσιν ἐυνοϊῶν.

(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΑΡΘΡΑ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

EN ΑΘΗΝΑΙΣ τῆ 3 Ἰουνίου

Ὅταν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον, δημοσιεύσαντες ὀλόκληρον τὸ κείμενον τοῦ νομοσχεδίου τῶν δικηγορικῶν συλλόγων, παρετηρήσαμεν ὅτι ἡ μεταβολὴ αὐτοῦ εἰς νόμον ἀποτελεῖ τὸν γενικὸν παντὸς δικηγόρου πόθον, εἶχομεν καὶ ἔχομεν τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν ὅτι ἐγενόμεθα διεργημενεῖς τῶν σκέψεων ἀπάντων ἄνευ ἐξαιρέσεως τῶν δικηγόρων. Ἀτυχῶς ὅμως εἰς τὸν ὑπολογισμὸν ἡμῶν ἐκείνον διεφύσθημεν, διότι τὸ νομοσχεδίον ὑπεδέχθησαν μετ' ἐπιδοκιμασίας ἀνυποκρίτου πάντες οἱ δικηγόροι... πλὴν ἑνός. Οὗτος δὲ εἶνε ὁ κ. Θρασύβουλος Ἀγγελόπουλος Ἀθῆνατος. Καὶ τὸ μὲν δικαίωμα τοῦ ἔχειν ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν πεποίθησιν ἢ γνώμην ἐπὶ ζητήματος οἰουδήποτε, εἶνε ἀναφαίρετον, εὐγενὴς δὲ καὶ ἄξιος ἐπικροτήσεως πᾶς ἀγῶν πρὸς ἐπικράτησιν ταύτης. Ἀπὸ τοῦ σημείου ὅμως τούτου καὶ πέραν, μέχρι τοῦ ἐτέρου, εἰς ὃ κατέληξεν ὁ τὰ ἐναντία θέλων νὰ φαίνεται ὅτι φρονεῖ, ὑπάρχει χάσμα ἀρκετὰ μέγα, τὸ ὁποῖον δὲν νομίζομεν ὅτι ἐκαλεῖτο νὰ πληρώσῃ ὁ κ. Ἀγγελόπουλος τοῦλάχιστον, ὃ διατελῶν ἐν γνώσει πληρεστάτη καὶ τῆς ἱστορίας τοῦ νομοσχεδίου ἐκείνου καὶ ἀπασῶν τῶν λεπτομερειῶν, ὑπὸ τὰς ὁποίας πρὸ δεκαετίας καὶ πλέον συνετάχθη καὶ τῶν ἐκάστοτε προσπαθειῶν πρὸς ὑποβο-

λὴν αὐτοῦ ὑπὸ τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς. Γνώστης δὲ τῶν πραγμάτων τοιοῦτος δὲν νομίζομεν ὅτι εἶνε ἐπιτετραμμένον, καὶ ἀντίθετον ἂν ὑποτεθῇ ὅτι εἶχεν ἔκτοτε γνώμην, τοιοῦτου εἶδους ν' ἀντιτάξῃ πολεμικὴν, οἷαν ἐπειράθη νὰ ἀντιτάξῃ ὁ κ. Ἀγγελόπουλος, ὅστις πρῶτος, δὲν ἀμφιβάλλομεν, θά ἀπεκήρυξεν ἀμέσως τὸ προχθεσινὸν δημοσίευσμά του. Ἐπὶ ἐδάφους συζητητικῆς, σκοπὸν ἐχούσης τὴν ἐρευναν τοῦ ζητήματος, ἂν τὸ διὰ τοῦ νομοσχεδίου καθιερούμενον ἀνώτατον πειθαρχικὸν συμβούλιον πληροῖ ἀνάγκην τινὰ καὶ ἂν ἦτο δυνατὸν ἢ δικαιοδοσία τοῦ πειθαρχικοῦ συμβουλίου νὰ εἶχεν ἓνα καὶ μόνον βαθμὸν, εἴμεθα πρόθυμοι νὰ κατέλθωμεν, ἢ μᾶλλον εὐτυχεῖς θά ἐλογιζόμεθα, εἰάν ἐκ τῆς ἀφορμῆς τῆς δημοσιεύσεως ἐν τῇ «Δικαιοσύνη» τοῦ νομοσχεδίου, προεκαλεῖτο εὐρύτερα τις καὶ δημοσιωτέρα ἐπ' αὐτοῦ συζητήσεις, ἐξ ἧς πολλὰ τὰ ὠφέλιμα ἦτο δυνατὸν νὰ προέκυπτον, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ὅμως, εἰς ὃ ὁ κ. Ἀγγελόπουλος μετεπήδησεν, ἀναζητῶν τὸν ἀριθμὸν τῶν πρὸς τελειότεραν παρασκευῆν τοῦ νομοσχεδίου ἐργασθέντων συναδέλφων του καὶ καταγγέλλων αὐτοὺς ἐπὶ προδοσίᾳ τὸ ὀλιγώτερον, δὲν νομίζομεν ὅτι εἶνε σοβαρὸν νὰ κατέλθωμεν, ὅπως ἐπίσης οὐδεμίαν αἰσθανόμεθα ὄρεξιν νὰ μεταβληθῶμεν εἰς πολεμίους τῶν τετριμμένων κοινοτοπημάτων περὶ ἐπαγγελματικῆς ἐλευθερίας καὶ ἰερότητος τοῦ φιλελευθέρου ἀξιώματος τοῦ δικηγόρου, μετὰ ὁποία ἔζησε μὲν ἡ πρώτη μετὰ τὸ 1862 γενεά, τὰ ὁποία ὅμως δὲν κατώρθωσεν εὐτυχῶς καὶ νὰ μᾶς κληροδοτήσῃ. Εἰς ἀρκετὰ ἀπροχώρητα κατελήξαμεν ψάλλοντες ἐπὶ ἔτη τόσα τὴν ἄνευ οὐδενὸς χαλινοῦ ἐπαγγελματικὴν ἐλευθερίαν, τὴν ὁποίαν μετὰ τόσης στοργῆς προήσπισε, κατὰ τὸν κ. Ἀγγελόπουλον, ὁ Βαυαρὸς νομοθέτης πρὸ ἑβδομήκοντα περίπου ἐτῶν. Ἡδὴ εἶνε καιρὸς νὰ ἐκτείνωμεν καὶ ὀλίγον περαιτέρω τὰ βλέμματα καὶ νὰ ἐρευνήσωμεν ἂν μετὰ ἑβδομήκοντα ἔτη τὰς αὐτὰς ἀκόμη ἐξακολουθῇ διατηρῶν σκέψεις ὃ αὐτὸς Βαυαρὸς νομοθέτης ἐν τῇ πατρίδι του, ἢ ἂν ἡ νομιζομένη ἐκείνη ἐλευθερία κατελήξεν εἰς τυραννίδα. Ἐπὶ τοιοῦτου σημείου θεωροῦμεν ἐξυπηρετοῦσαν πρακτικὸν τινὰ σκοπὸν πᾶσαν συζήτησιν καὶ ἐπὶ τούτου προκαλοῦμεν ταύτην. Τὰ ἄλλα καρυκεύματα τῶν φράσεων ἄς ἀφεθῶσιν ὡς ἀνα-

γνώσματα ἱκανὰ νὰ προκαλέσωσι τὴν στιγμιαίαν τῶν ἀπλοϊκωτέρων ἐκπληξιν.

ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ΕΦΕΤΕΙΟΝ

Ἡ διώρυξ Κορίνθου ἀπειλουμένη ἀπὸ ἀναγκαστικὴν διὰ πλειστηριασμοῦ ἐκποίησην!

Ἀρκετὰ περίεργος, συγχρόνως ὁμοῦ καὶ λιανὸν σοβαρὰ ὑπόθεσις συνεζητήθη ἐν τῷ τμήματι τῶν συνοπτικῶν τῆς παρελθούσης Πέμπτης τοῦ Ἐφετείου Ἀθηνῶν.

Ὅμας ξένων ὁμολογούχων, ἐνυποθήκων δυνάμει ἐιδικοῦ νόμου τῆς διώρυγος Κορίνθου, ἐκονοποιήσαν ἐπιταγὴν κατὰ τῆς ἑταιρίας πρὸς πληρωμὴν ποσοῦ ἀρκετὰ σημαντικοῦ. Τὴν ἐπιταγὴν ταύτην προσέβαλε δι' ἀνακοπῆς ἢ ἑταιρία, προβάλλουσα διαφόρους τυπικούς λόγους ἀκυρότητος, τὸ δὲ Πρωτοδικεῖον Ἀθηνῶν, μὴ ἀνευρὸν βασίμους τοὺς λόγους τούτους, ἀπέρριψε τὴν ἀνακοπὴν. Ἡ ἑταιρία ὅμως, θέλουσα προφανῶς νὰ ἔχῃ καὶ τὴν γνώμην τοῦ Ἐφετείου ἐπὶ ζητήματος τούτου ζυγιστοῦ, προσέβαλε τὴν ἀπόφασιν ταύτην τοῦ Πρωτοδικείου καὶ δι' ἐφέσεως, συνέπεια τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἢ προχθεσινῇ ἐνώπιον τοῦ Ἐφετείου συζητήσεις, τὴν διεζήτησεν ὁ κ. Κ. Κωνσταντόπουλος, ὡς δικηγόρος τῶν ἐφεσιβλήτων ξένων ὁμολογούχων καὶ ὁ κ. Γ. Δουβουινιώτης, ὡς δικηγόρος τῆς ἐκκαλοῦσης ἑταιρίας τῆς διώρυγος. Κατὰ τὴν συζήτησιν ταύτην ἐδηλώθη ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν πληρεξουσίων τούτων, ὅτι, ἐν ἡ περιπτώσει ἐπικυρωθῇ ἢ ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν καὶ συνεπῶς ἀπορριφθῇ τελεσιδικίως ἢ κατὰ τῆς ἐπιταγῆς ἀνακοπῆ τῆς ἑταιρίας, οἱ ξένοι ὁμολογούχοι ἔχουσιν ἀναπόσπαστον ἀπόφασιν νὰ προβῶσιν εἰς ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν καὶ ἐκποίησιν διὰ πλειστηριασμοῦ τῆς διώρυγος Κορίνθου!

Τὸ ζήτημα καθ' ἡμᾶς εἶνε ἐκτάκτως σοβαρὸν, ὅχι μόνον διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ κυριότης τῆς διώρυγος κινδυνεύει διὰ τῆς ἐπὶ πλειστηριασμοῦ κατακυρώσεως νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖρας ἀγνώστων, ἦτοι εἰς τὸν μέλλοντα ὑπερθεματιστὴν, ἀλλὰ πρὸ παντὸς διότι πλείστα ὅσα μεταχαί καὶ ὁμολογία τῆς ἑταιρίας ταύτης εὐρίσκονται εἰς χεῖρας Ἑλλήνων, ἀγνωστος δ' ἐκ τούτου ἡ τύχη αὐτῶν.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὰ ζητήματα ἅτινα καλεῖται νὰ λύσῃ τὸ Ἐφετεῖον καὶ πολλὰ εἶνε καὶ σοβαρώτατα καὶ ἀπὸ νομικῆς ἀπόψεως, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πραγματικῆς, διότι τὸ εἰς ὁμολογίας χρέος τῆς ἑταιρίας, οὕτως ἐπιδιώκεται ἢ εἰσπραξίς, ἀνέρχεται μετὰ τῶν καθυστερουμένων τόκων εἰς τεσσαράκοντα ὅλα ἑκατομύρια δραχμῶν, ἐνῶ τὸ εἰς μεταχὰς κεφάλαιον ταύτης ἀποτελεῖται, ὡς γνωστὸν, ἐξ εἰκοσίων ἐν ὅλῳ ἑκατομμυρίων.

Ὁλόκληρον τὸ σύστημα Ῥωμαϊκοῦ Δικαίου Windscheid κατὰ μετὰφρασιν Α. Ἀργυροῦ, πωλεῖται ἀντὶ δραχ. 40. Πᾶσα αἴτησις ἀπευθυνθεὶς εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Δικαιοσύνης» ἢ εἰς τὸν κ. Κ. Μπίρην δικηγόρον ὁδὸς Πειραιῶς 39.

ΕΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

Μέρος τοῦ ἡμερησίου τύπου, ἀπητηγύλησε κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα, ὑπὸ τὴν μορφήν μάλιστα σκανδάλου, ἐν ἑκ τῶν συνήθων ἐπεισοδίων ἅτινα κατ' ἀνάγκην ἀναφύονται ἐν ὑπηρεσίᾳ τόσον πολυπλόκῳ ὅσον ἡ δικαστικὴ, ἦς τὴν διεξαγωγὴν καθιστῶσιν ἐτι δυσχερεστέραν τὰ συγχρούμενα ἰδιωτικὰ συμφέροντα. Τὸ ἐπεισόδιον προεκλήθη καὶ ἀνεπτύχθη ὑπὸ τὰς ἐξῆς περιστάσεις.

Ὁ παρὰ τῷ Β' βουλευτῇ Εἰρηνοδικεῖω Ἀθηνῶν πάρεδρος κ. Φ. Λούης παρεδρῶσεν εἰς τὸν γραμματεῖα τοῦ αὐτοῦ Εἰρηνοδικείου τὸ σχέδιον ἀποφάσεως πρὸς δημοσίευσιν, ἐν τῷ ὁποίῳ παρετίθετο μὲν τὸ σκεπτικόν, οὐχὶ ὅμως καὶ τὸ διατακτικὸν πλήρες, ἀλλὰ μόνον αἱ λέξεις «δέχεται τὴν ἀγωγὴν κατὰ τὸ σκεπτικόν», οὕτως ὥστε ἡ σύνταξις τοῦ διατακτικοῦ ἀφίετο εἰς τὸν γραμματεῖα. Τὴν τοιαύτην κατὰ τὸ φαινόμενον ἀτέλειαν τῆς ἀποφάσεως, ἐσκέφθη νὰ ἐκμεταλλεθῇ ὑπὲρ ἑαυτοῦ ὁ ἡττηθεὶς διάδικος, ὅστις ἐπεζήτησε νὰ πιστοποιηθῇ ἐπισήμως, ὅτι τὸ πρὸς δημοσίευσιν καὶ καθρογραφὴν παραδοθέν σχέδιον δὲν περιεῖχεν ἐν τῷ διατακτικῷ διάταξιν προσωρινῆς ἐκτελέσεως. Ὁ κ. πάρεδρος ὅμως, ὁ ἐν τῷ σχεδίῳ ἀποφανθεὶς ὅτι δέχεται τὴν ἀγωγὴν, τὴν περιέχουσαν καὶ αἴτησιν περὶ προσωρινῆς ἐκτελέσεως, ἐπέμεινε νὰ τεθῇ καὶ ἐν τῷ διατακτικῷ τῆς ἀποφάσεως ἡ ἀντίστοιχος διάταξις, οὕτω δὲ ἤχη ἢ ὑπόθεσις μέχρι τοῦ κ. Εἰσαγγελέως, ὅστις προφανῶς ὑπέειχεν ὑπηρεσιακῶς τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παραπέμψῃ ταύτην εἰς ἀνακριτὴν.

Τοιοῦτο ἐν συνόλῳ τὸ ἐπεισόδιον, ὅπερ ἐν ταῖς στήλαις μόνον τοῦ ἡμερησίου τύπου ἐκινδύνευσεν νὰ μεταβληθῇ εἰς ἐγκλημα πλαστογραφίας δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Κατὰ τὴν κρίσιν ἡμῶν, ὅχι πλέον περὶ πλαστογραφίας δὲν δύναται νὰ γίνῃ λόγος, ἀλλ' οὐδὲ καὶ περὶ ἀπλοιστάτης ἀνωμκλίας, διότι εἶνε πλέον ἢ βέβαιον ὅτι ἀπόφασιν δὲν εἶνε τὸ τεμάχιον ἐκείνου τοῦ χάρτου, ὅπερ, ἔνεκε τῆς ἀνάγκης τῶν πραγμάτων, παραδίδεται ὑπὸ τοῦ δικαστοῦ πρὸς τὸν γραμματεῖα ὡς σχέδιον, ἀλλὰ ἡ θεωρηθεῖσα καὶ ὑπογραφεῖσα. Καὶ καὶ μὲν μεταξὺ τῶν συγγραφέων φιλονικεῖται ἂν ἢ ἀπαξ δημοσιευθεῖσα καὶ ἐν σχεδίῳ ἀκόμη ὑπάρχουσα ἀπόφασιν δύναται πρὸ τῆς καθρογραφῆς καὶ ὑπογραφῆς ταύτης νὰ μεταβληθῇ, οὐχ' ἦτον, ἐπὶ τοῦ προκειμένου οὐδὲ τοῦτο κἂν τὸ ζήτημα γεννᾶται, διότι, ὡς ἐξετέθη ἀνωτέρω, τὸ παραδοθέν σχέδιον δὲν περιεῖχε διατακτικὸν πλήρες, ἀφοῦ ἢ σύνταξις τούτου ἀνετίθετο εἰς τὸν γραμματεῖα συμφώνως πρὸς τὸ σκεπτικὸν τῆς ἀποφάσεως καὶ τῆς ἀγωγῆς.

ΑΛΦΡΕΔΟΥ Ι. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑ
Δικηγόρου ἐν Ἀθήναις

Η ΣΩΡΕΙΑ ΤΩΝ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΩΝ ΚΩΛΥΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

ΑΙ ΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΤΕΡΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Η ΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ

Ἐν προβλλομένῳ ἐρωτήματι ἐπὶ τοῦ τηρητέου ἢ μὴ ὑπερόγκου ἀριθμοῦ τῶν κωλυμάτων γάμου ἢ τε Νομικῆ καὶ ἢ Ἰατρικῆ ἐπιστήμῃ κέκληνται καὶ ἐνδείκνυται: — ἐναλλάξ — ἐν καταμερισμῷ τῶν διαφόρων γεννωμένων ἐκάστοτε ζητημάτων νὰ δώσωσι τὴν ἀπαιτουμένην λύσιν. Οἱ νομικοὶ ἐκ τε τῆς γνώσεως τοῦ δικαίου καὶ τῆς πείρας τῶν δύνανται νὰ σχηματίσωσι γνώμην ἂν καὶ κατὰ πόσον τὸ κρατοῦν δικαίον (de lege lata) ἀνταποκρίνεται πρὸς τὰς πολλὰ πλάσιαζόμενας ὁσήμεραι τάσεις τῆς νεωτέρας κοινωνίας (de lege ferenda) πρὸς ἐπικοινωνίαν τῶν ἀντιθέτων φύ-

λων ἐν τῷ δεσμῷ τοῦ γάμου. Ἀναμφιβόλως, ἐφ' ὅσον ἐξωτερικεύεται καθ' ἐκάστην πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς κοινωνίας ἢ εὐτυχία ἢ μὴ τοῦ συζυγικοῦ βίου, ὑπόκειται αὕτη ὑπὸ τὴν πολλὰκις ἀρκοῦντως βαθέως εἰσδύουσαν γνώσιν τοῦ ἐξ ἐπαγγέλματος δικηγόρου, ἐφ' ὅσον ὅμως ἀπολείπει ἢ ἐξωτερικεύεται αὕτη καὶ διὰ τὰς σχετικὰς οὐκ ὀλίγας ἀνεφουμένους ἀμφιβολίας ἢ ζητήματα τῆς ἐνδον τοῦ οἴκου συζυγίας, ὁ ἱατρὸς καὶ δὴ ὁ ἱατροδικαστὴς δύναται ἐρωτώμενος νὰ δώσῃ πληροφορίας δυνάμενας νὰ περιληφθῶσιν ἐν γενικαῖς ἀρχαῖς ὡς πορίσματα τῆς φυσιολογίας, βιολογίας, ἱατροδικαστικῆς καὶ ἱατρικῆς καθήλου.

Ἀπὸ μίας ἀπόψεως ἐξετάζοντες τὰ κωλύματα τοῦ γάμου δέον νὰ θεωρηθῶμεν πάντα ὡς νομικά, διότι ἰσχύουσιν, ἐφ' ὅσον περιέχονται ἐν ταῖς ὑπεστώσι θεσμίσι, ὑποδικαζοῦνται ὅμως εἰς φυσικά ἐφ' ὅσον, τοιοῦτων προκειμένων, δὲν πληροῦται ἢ φυσικὴ καὶ κανονικὴ τοῦ γάμου λειτουργία καὶ ὁ προσωρισμὸς (οἷα ἢ ἀνηλικιότης, φυσικὴ ἢ πνευματικὴ ἀνεκνήστῃς), καὶ εἰς ἰδίᾳ νομικά, ἅτινα φέρουσι τὸν τύπον τῶν ἐκκλησιαστικῶς ἢ διὰ τῆς ἀστικῆς νομοθεσίας προδικαγε-

γραμμένων κωλυμάτων (οἷα ἢ ἀπωτέρω ἐξ αἵματος ἐκ πλαγίου συγγένειαι, ἢ ἀγγιστεῖαι, ἢ πνευματικὴ συγγένεια κλ.)

Ἀπὸ τὴν πολιτεῖαν ἐνασκουσαν καθόλου ἀστυνομικὴν καὶ προληπτικὴν τῶν ἀνυχῶν γάμων ἐπίβλεψιν θὰ ἀπαιτηθῇ θάσσον ἢ βράδιον ἢ ἐξέτασις τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν μελλονύμφων καὶ ἢ ἐκδοσις πιστοποιητικοῦ ὑγείας πρὸ τῆς συνάψεως τοῦ γάμου. Ὅτι δὲ τοιαύτη προεικάζεται ἀναποδράτως ἢ μέλλουσα τῶν πραγμάτων πορεία, τεκμαίρομεν ἐκ τῆς καθ' ἐκάστην αὐξήσεως βαθυτάτης ἐπιδράσεως τῆς πολιτείας ἐν τῇ διακορυφῇ ἀπασῶν τῶν βιωτικῶν σχέσεων! Ἐκ τῆς ὁσήμεραι καταρρεύσεως τοῦ διὰ τὴν ἐποχὴν του τῶν εὐεργετικῶν ὑπάρχοντων ἐνδοσῶν οἰκοδομημάτων τῶν φιλελευθέρων ἰδεῶν τῆς ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος μέχρι σήμερον ἐπικρατήσεως κοινωνικοπολιτικῆς σχολῆς τοῦ Adam Smith καὶ τῶν ἀπαχῶν του, προέκυψαν καὶ ἀπεκαλύφθησαν φαινόμενα πλήρη κυριολεκτικῶς κοινωνικῆς ἀναρχίας.

Τοιαῦτα ἐκδηλοῦνται ἀπανταχοῦ τὴν σήμερον ἐν Εὐρώπῃ, οὐδεμίαν τῶν κοινωνικῶν τάξεων ἢ στρωμάτων οὕτως εὐ-

χαριστημένης ἐκ τοῦ ἐπικρατοῦντος νῦν οικονομικοῦ καὶ κοινωνικοῦ καθεστώτος, ὅπερ ἐδημιούργησεν ἢ πλήρως εἰς τὸ ἄτομον ἀφειθεῖσα ἐλευθερία δράσεως, ἄνευ οἰκισθῆποτε παρεμβάσεως τῆς πολιτείας. Εἰς τὴν τοιαύτην ἔλλειψιν οἰκισθῆποτε ἐπεμβάσεως ἀποδιδόνται εὐλόγηως πολλὰ τῶν ἐπισυμβαινόντων ἀτόπων καὶ δὴ ἢ ἐπάφσεις τοῦ οικονομικῶς ἰδίου, ἀλλὰ καὶ ἐν γένει ὑπὸ πᾶσαν ἐποψιν τυχὸν ἀσθενεστέρου, ἀπροστατεύτου κατὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως παρὰ τοῦ ἰσχυροτέρου καθόλου. Ἡ κατὰ τῆς καταργήσεως τῆς ἀπεριορίστου ταύτης ἐλευθερίας, παραχθεῖσα ἀντίδρασις, συνεπήγαγε τὴν νεωτέραν τιτανομαχίαν μεταξὺ κεφαλαίου καὶ ἐργασίας, καὶ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ σοσιαλισμοῦ (κοινωνισμοῦ) ὡς πολιτικοῦ δόγματος παρ' ὀλοκληρῶν πληθυσμῶν, κοινωνικῶν τάξεων καὶ πολιτικῶν κομμάτων ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ. Κατὰ τὸ δόγμα τοῦτο ἢ πολιτεία δέον νὰ μὴ μὲν ἀδιάφορος θεατῆς καὶ ἀπλοῦς τυφλῶς ἐπικυρωτῆς ἐν τῇ διακανόνισι τῶν ἐνόμων σχέσεων τῶν πολιτῶν, ἀλλ' ὡς κατ' ἐξοχὴν ἠθικὸς παράγων νὰ ἐπιβάλῃ τὴν σφραγίδα τῆς θελήσεώς της καὶ διὰ τοῦ κύρους της νὰ δίδῃ τὸν γνώμονα

Αί στήλαι της «Δικαιοσύνης» είνε εις την διάθεσιν παντός δικηγόρου, δικαστού ή άλλου δικαστικού προσώπου, ευρισκομένου εις την ανάγκην ή επιθυμούντος να ανακινήση πᾶν ἐν γένει ζήτημα σχετιζόμενον με την άπονομήν του δικαίου.

Ο έξω τῶν πραγμάτων ευρισκόμενος και αναγνώσας την πρό της Βουλής κατά τινα τῶν συνεδριάσεων της εβδομάδος τούτης λογοδοσίαν

Τὸ τοῦ Καίσαρος τοῦ κ. ὑπουργοῦ της Δικαιοσύνης, κατὰ τὴν ἰδίαν, ἐπὶ τῆς Ὑπουργίας του μόνης, ἥτις ὡς γνωστὸν μὴνας μόλις ἀριθμεῖ, προσελήθησαν εἴκοσι καὶ εἴς πειθαρχικαὶ καταδικάζεις κατὰ πρωτοδικῶν, Προέδρων Πρωτοδικῶν, Εἰσαγγελέων Ἐφετῶν καὶ Πρωτοδικῶν καὶ Ἐφέτου, πρέπει ἀναμφιβόλως νὰ υποθέσῃ ἢ ὅτι τὸ δικαστικὸν σῶμα πλεεῖ κατὰ κυριολεξίαν εἰς τὸ ἐγκλημα ἢ τὴν ἀνομίαν, ἀφοῦ ἐκ τοῦ σχετικῶς μικροῦ ἀριθμοῦ του, ἐκρίθησαν καταδικαστέαι, ἔστω καὶ πειθαρχικῶς, εἴκοσι καὶ εἴς, ἢ ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν δικαστικῶν προσώπων ἔλεγχος κατέστη ἐπὶ τῆς Ὑπουργίας τοῦ κ. Βουκοτοπούλου τόσο ἀμείλιτος, ὥστε καὶ τὸ ἐλάχιστον παράπτωμα ἀγρυπνος παρακολουθεῖ ἢ ἐποπτεύουσα ἀρχή. Εὐτυχῶς διὰ τὸ σῶμα τῶν Ἑλλήνων δικαστῶν καὶ διὰ τὴν Δικαιοσύνην μας ἐν γένει δὲν δύναται νὰ υποστηρουθῇ τὸ πρῶτον, δυστυχῶς ὅμως διὰ τὰς ἀσκούσας πειθαρχικὴν ἐξουσίαν ἀρχὰς καὶ τὸ δεύτερον δὲν ἀληθεύει.

Πῶς τῶρα ἀπὸ περιβάλλον τοιούτου εἴδους κατωρθώθη ὥστε νὰ καταλάβωσι τὸ ἐδῶλιον τοῦ πειθαρχικῶς καταδικαστέου εἴκοσι καὶ εἴς ἰσθμίου δικασταί, τὸ γνωρίζομεν ὅλοι οἱ παρακολουθοῦντες τὴν μαστίζουσαν τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ πάντα κλάδον τῆς διοικήσεως γραφειοκρατίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν καὶ μόνην ἀπορρέουσιν αἱ εἴκοσι καὶ εἴς καταδικάζεις, ἃς μετὰ τινος ὑπερηφάνειας ἐξήγγειλεν ἀπὸ τοῦ βήματος τῆς Βουλῆς ὁ κ. ὑπουργός της Δικαιοσύνης. Διότι τυπικά, ἐξαιρέσει δύο ἢ τριῶν ἐκ τῶν εἴκοσι εἴς, εἶνε τὰ παραπτώματα δι' ἃ ἡ καταδικάζεις, εἴς ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἐν οὐδεμίᾳ ἀπολύτως σχέσει εὐρίσκονται μετὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ δικαστοῦ καὶ μετὰ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἀπονέμεται ὑπ' αὐτοῦ τὸ δικαίον. Ἐφ' ὅσον δὲ εἶνε τυπικὰ καθαρῶς, σημαίνει μὲν ὅτι δὲν εἶνε οὐσιαστικά, δὲν σημαίνει ὅμως ἀτυχῶς καὶ ὅτι ἀρχὴ τεταγμένη τὸν ἔλεγχον τῆς δράσεως τῶν κατ' ἴδιον ἐργασιῶν τοῦ δικαστοῦ, ἀρχὴ εἴς τῆς ἀποστολῆς της, δὲν ἦτο δυνατόν πολλὰ νὰ ἐπιτύχῃ. Ὅταν ἐπὶ ἐργασίας τοιούτου εἴδους προσκομίσῃ πορίσματα ὁ κ. ὑπουργός της Δικαιοσύνης, ἐπιφυλασσόμεθα νὰ τῷ ἐκφράσωμεν τὰ συγχαρητήριά μας.

Ἡ κατάσταση τοῦ βορείου εἰρηνοδικείου Πειραιῶς, τὴν ὁποίαν δι' ὀλίγων ἐπειρήθημεν νὰ ἐξεκινώσωμεν εἰς τὸ προηγουμένον φύλλον, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παρατείνετο περισσότερο ἀνευ ἐξεγέρσεως τῶν ἀμέσως ἐκ ταύτης ζημιουμένων δικαστικῶν καὶ δικηγόρων, ὑποθέτομεν δὲ ὅτι ἢ πρὸς τὸν κ. Ὑπουργὸν προφορικῶς διαμαρτυρία τῶν ἐν σῶματι ἐπισκεφθέντων αὐτὸν δικηγόρων ἀρκεῖ ὅπως λύσῃ τὸ μέγα πρόβλημα τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως ἐνὸς εἰρηνοδικείου, ἱκανοῦ ὅπως ἐπαρκέσῃ εἰς ὑπηρεσίαν ἐνὸς ἐκ τῶν μεγαλύτερων εἰρηνοδικείων τοῦ Κράτους, ὑπάρχουσι δὲ περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας τὰ συμφέροντα τῆς συναλλαγῆς ἐπιβάλλεται νὰ ὑποχωρῶσιν, ὅταν εἰς τοιαύτην ἔρχονται σύγκρουσιν μετὰ τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα.

Ἡ δὲν ἀνὰ τὴν θεωρηθῆ ὡς ἀπ' ἀρχῆς βέβαιον, ὅτι ἡ τύχη τοῦ εἰσαγγελικοῦ νομοσχεδίου θὰ ἦτο ἐκείνη τὴν ὁποίαν ἔλαβε. Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Βουλομοσχέδιον λῆς, εἰς τὴν παρεπέμφθη πρὸς μελέτην καὶ ἐπεξεργασίαν, ἀν' αἱ πληροφορικὴ ἡμῶν εἶνε ἀκριβεῖς, ἀπεφάνθη ὅτι εἶνε ἀχρηστον ἐντελῶς καὶ ὅτι οὐδεμίαν τῶν ἀνγκῶν, ἃς ἐκκαλεῖτο νὰ θεραπεύσῃ, πληροῖ. Ἡ «Δικαιοσύνη», ἢ ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ νομοσχεδίου τοῦτου ἀναλαβοῦσα τὸν κατ' αὐτοῦ ἀγῶνα, ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι διὰ τῆς ματαιώσεως τῆς ἐπιψηφίσεως του ἀποτρέπει νέον κίνδυνον ἀπειλούμενον κατὰ τοῦ ἄλλως εἰς οὐχὶ εὐάρεστον κατάστασιν εὐρισκομένου Εἰσαγγελικοῦ κλάδου, χαιρετίζει μετὰ ἰδιαιτέρας ἱκανοποιήσεως τὴν γνώμην τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς.

Τὸ τελευταῖον κατὰ τοῦ νομοσχεδίου τοῦτου κτύπημα καταφέρεται διὰ τῶν λίαν πρακτικῶν παρατηρήσεων τοῦ ἐν Ἀθήναις δικηγόρου καὶ ὑψηλοῦ κ. Κωνστ. Βασιλείου, τὰς ὁποίας δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην στήλην.

Διὰ τῶν πρὸ ἡμερῶν δημοσιευθεῖσάν ἐν τῷ «Ἄστει» παρατηρήσεων τοῦ δικηγόρου κ. Λεων. Κωστάκη ἀνακινεῖται ζήτημα γενικωτάτου ἐνδιαφέροντος, εἰδίως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ μακαρίτου δικαστικοῦ συμβούλου Χρ. Πετροπούλου, τὸ ζήτημα τῆς μέχρις ἐκδιδάσεως τακτικῆς τῶν ἐκπροσωποῦντων τὸ Δημοσίον κατὰ τῶν μετ' αὐτοῦ συναλλασσομένων κατὰ ἐχόντων ἀξιώσεις χρηματικὰς κατ' αὐτοῦ. Ἀπὸ χαρακτῆρος ὁ ἐκλιπὼν μακαρίτης δικαστικὸς σύμβουλος ἐθεώρει ἐγκλημα καθοσιώσεως καὶ ἀπόπειραν κλοπῆς κατὰ τοῦ Δημο-

σίου θησαυροῦ καὶ τὴν σκέψιν ἀκόμη περὶ ἐξωθίμου λύσεως πάσης μετὰ τοῦ Δημοσίου διαφοράς, οὕτω δὲ συνηθέστατα τὸ Δημοσίον, ἐκτιθέμενον εἰς ἀσκόπους δικαστικούς ἀγῶνας, ἀπέτιε τὸ διπλάσιον ἢ καὶ τριπλάσιον τοῦ ἀντικειμένου τῆς διαφοράς εἰς τόκους καὶ δικαστικὰς δαπάνας. Φρονοῦμεν ὅτι ἡ τακτικὴ τοῦ «ἄς ἀποφανθοῦν τὰ δικαστήρια» εἶνε καιρὸς νὰ λάβῃ τὸ τέρμα της μετὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου ὅστις βεβαίως εἶνε δυσαναπλήρωτος ὡς ὑπάλληλος, διὰ τὰ πολλὰ καὶ ἄλλα προτερομητά του, καθίστατο ὅμως ἐξακολουθητικῶς πρόξενος μεγίστων ζημιῶν τὸσον τῶν ἰδιωτῶν ὅσον καὶ τοῦ Δημοσίου ἕνεκα τοῦ εἰς ἄκρον στρυφνοῦ τοῦ χαρακτῆρός του.

ΟΙ ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ

Ἡ δὲν κατὰ τὸ ὑποβαλλόμενον εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχεδίου περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων τροποποιήσεως τοῦ πέρουσι μὲν ψηφισθέντος νόμου, παρασύρει καὶ τοὺς ἀτυχεστέρους τῶν Ἑλλήνων ὑπαλλήλων ὑπογραμματαίς τῶν δικαστηρίων. Ὅτι ὀλόκληρος ἡ ὑπηρεσία τῶν δικαστηρίων, πολλάκις δὲ καὶ αὐτὴ ἡ σύνταξις τῶν ἀποφάσεων, διέρχεται διὰ τῶν χειρῶν των, εἶνε κοινὸν μυστικόν, ἀφοῦ οἱ μὲν γραμματαίς μετέρχονται ἔργα ταμίου δι' ἴδιον λογαριασμόν, τὸ δὲ καλύτερον προσωπικὸν τῶν γραφέων ἐξυπηρετεῖ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐκάστοτε κόμματος.

Κατὰ παράδοξον δὲ σύμπτωσιν, ἅπαντες ἀνεξαιρέτως οἱ ὑπογραμματαίς οὗτοι ἐμφορῶθησαν σὺν τῷ χρόνῳ εἰς ὑπαλλήλους ἐκ τῶν ἐργατικωτέρων καὶ ἐντιμωτέρων, οὐδεποτε σκανδαλισθέντες ἀπὸ τοῦς ἀνκριθιμήτους πειρασμοῦς τοῦς περισσότερῶς ἔχοντες τὸ ἐπάγγελμα των, διότι εἶνε κοινῶς γνωστὸν ὅτι ἐκ τῆς εὐσυνειδήσεως των καὶ μόνης ἐξαρτᾶται συνηθέστατα ἡ τύχη αὐτῆ τῶν ὑποθέσεων, τῶν ὁποίων γίνονται ἐπὶ μακρὸν κάτοχοι, ἀνευ ἀποδείξεως, τῶν διαφόρων σπουδαιοτάτων καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀναντικαταστάτων ἐγγράφων.

Ἦδη, διὰ τοῦ ἐξαγγελιομένου περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων νομοσχεδίου, καταργεῖται καὶ ἡ τελευταία ἀσφάλεια ἢ παρέχει εἰς αὐτοὺς ὁ πέρουσι ψηφισθεὶς καὶ ἰσχύων νόμος καθ' ὃν μετὰ δεκαπενταετῆ ὑπηρεσίαν ἢ καὶ οὐκ ἢ μετὰ τῆς τῶν ἀπηγορεύετο, παραδίδονται δὲ καὶ πάλιν εἰς τὴν ἀπολυταρχίαν τῶν γραμματέων, ἢ, ὅπερ ταῦτόν, τῆς συναλλαγῆς.

Ἦδη, διὰ τοῦ ἐξαγγελιομένου περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων νομοσχεδίου, καταργεῖται καὶ ἡ τελευταία ἀσφάλεια ἢ παρέχει εἰς αὐτοὺς ὁ πέρουσι ψηφισθεὶς καὶ ἰσχύων νόμος καθ' ὃν μετὰ δεκαπενταετῆ ὑπηρεσίαν ἢ καὶ οὐκ ἢ μετὰ τῆς τῶν ἀπηγορεύετο, παραδίδονται δὲ καὶ πάλιν εἰς τὴν ἀπολυταρχίαν τῶν γραμματέων, ἢ, ὅπερ ταῦτόν, τῆς συναλλαγῆς.

Ἦδη, διὰ τοῦ ἐξαγγελιομένου περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων νομοσχεδίου, καταργεῖται καὶ ἡ τελευταία ἀσφάλεια ἢ παρέχει εἰς αὐτοὺς ὁ πέρουσι ψηφισθεὶς καὶ ἰσχύων νόμος καθ' ὃν μετὰ δεκαπενταετῆ ὑπηρεσίαν ἢ καὶ οὐκ ἢ μετὰ τῆς τῶν ἀπηγορεύετο, παραδίδονται δὲ καὶ πάλιν εἰς τὴν ἀπολυταρχίαν τῶν γραμματέων, ἢ, ὅπερ ταῦτόν, τῆς συναλλαγῆς.

Ἦδη, διὰ τοῦ ἐξαγγελιομένου περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων νομοσχεδίου, καταργεῖται καὶ ἡ τελευταία ἀσφάλεια ἢ παρέχει εἰς αὐτοὺς ὁ πέρουσι ψηφισθεὶς καὶ ἰσχύων νόμος καθ' ὃν μετὰ δεκαπενταετῆ ὑπηρεσίαν ἢ καὶ οὐκ ἢ μετὰ τῆς τῶν ἀπηγορεύετο, παραδίδονται δὲ καὶ πάλιν εἰς τὴν ἀπολυταρχίαν τῶν γραμματέων, ἢ, ὅπερ ταῦτόν, τῆς συναλλαγῆς.

λευτῆς Ἀπτικῆς κ. Φ. Νέγγης, ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἐπεξεργασίαν τοῦ νομοσχεδίου.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΚΑΙ ΔΙΚΟΛΑΒΟΙ

Ἀρκετὰ πρακτικὴν γνώμην ὀφείπει ἢ κατὰ ἐπιστολή. Καθ' ἣν ἐποχὴν ὅλοι φρονοῦσιν ὅτι τὸ δικηγορικὸν σῶμα πάσχει κατ' ἀριθμὸν ὑπερτροφίαν, εἶνε ἐκ τὸς πάσης λογικῆς καὶ ἀξιοπρεπειᾶς τὸ θέαμα, καθ' ὃ αἱ αἰθουσαι τῶν δύο Εἰρηνοδικείων Πειραιῶς κατακλύζονται ὑπὸ δικολάβων, ἀνταγωνιζομένων ὡς ἴσοι πρὸς ἴσους μετὰ τῶν δικηγόρων. Ἡμεῖς θεωροῦμεν τὴν ἐκ τούτου ζημίαν οὐχὶ στενωῶς τοὺς δικηγόρους ἀποβλέπουσαν, ἀλλὰ γενικωτέραν, θίγουσαν αὐτὴν τὴν ἀπονομήν τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐπιστολὴ ἔχει ὡς ἐξῆς:

Πρὸς τὴν διεθθυνσιν τῆς «Δικαιοσύνης» Ὑποθέτω ὅτι εἶνε καιρὸς, ἀφοῦ ἀγωνίζεσθε διὰ τῆς «Δικαιοσύνης» ὑπὲρ τῆς ἀνυπόσεως τῶν δικηγόρων καὶ τοῦ δικηγορικοῦ ἐπαγγέλματος, νὰ δῆρητε μίαν ἰδέαν διὰ τὸν κ. ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, εὐκολον, πραγματοποιήσιμον συντελεστικὴν δ' ὑπὲρ τῆς δικηγορίας.

Ἡμεῖς εἶνε κοινὸν μυστικόν, ἀφοῦ οἱ μὲν γραμματαίς μετέρχονται ἔργα ταμίου δι' ἴδιον λογαριασμόν, τὸ δὲ καλύτερον προσωπικὸν τῶν γραφέων ἐξυπηρετεῖ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐκάστοτε κόμματος.

Κατὰ παράδοξον δὲ σύμπτωσιν, ἅπαντες ἀνεξαιρέτως οἱ ὑπογραμματαίς οὗτοι ἐμφορῶθησαν σὺν τῷ χρόνῳ εἰς ὑπαλλήλους ἐκ τῶν ἐργατικωτέρων καὶ ἐντιμωτέρων, οὐδεποτε σκανδαλισθέντες ἀπὸ τοῦς ἀνκριθιμήτους πειρασμοῦς τοῦς περισσότερῶς ἔχοντες τὸ ἐπάγγελμα των, διότι εἶνε κοινῶς γνωστὸν ὅτι ἐκ τῆς εὐσυνειδήσεως των καὶ μόνης ἐξαρτᾶται συνηθέστατα ἡ τύχη αὐτῆ τῶν ὑποθέσεων, τῶν ὁποίων γίνονται ἐπὶ μακρὸν κάτοχοι, ἀνευ ἀποδείξεως, τῶν διαφόρων σπουδαιοτάτων καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀναντικαταστάτων ἐγγράφων.

Ἦδη, διὰ τοῦ ἐξαγγελιομένου περὶ προσόντων τῶν ὑπαλλήλων νομοσχεδίου, καταργεῖται καὶ ἡ τελευταία ἀσφάλεια ἢ παρέχει εἰς αὐτοὺς ὁ πέρουσι ψηφισθεὶς καὶ ἰσχύων νόμος καθ' ὃν μετὰ δεκαπενταετῆ ὑπηρεσίαν ἢ καὶ οὐκ ἢ μετὰ τῆς τῶν ἀπηγορεύετο, παραδίδονται δὲ καὶ πάλιν εἰς τὴν ἀπολυταρχίαν τῶν γραμματέων, ἢ, ὅπερ ταῦτόν, τῆς συναλλαγῆς.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τὸ δικαστήριον τῶν ἐν Ναυπλίῳ Πρωτοδικῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 733 (1904) ἀποφάσεώς του, δεζόμενον τὴν ἀπὸ 16 Μαΐου 1904 ἀναφορὰν τῆς Βασιλικῆς συζύγου Γεωργίου Κ. Κζουδῆ, τὸ γένος Δημ. Καφράνη, κατοίκου Λιγουρίου, περὶ χωρισμοῦ προικῶς, κατὰ τοῦ συζύγου τῆς τούτου, διέταξε τὴν ἐνέργειαν τῶν νομίμων διατυπώσεων.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 20 Μαΐου 1906. Ὁ πληρεξ. δικηγόρος Κωνστ. Γ. Αζιάτας

καὶ τὴν τυχὸν ἀναγκάσαν τροπὴν τῆς συμπεριφορᾶς τῶν πολιτῶν ἐν τῷ διακανονισμῷ τῶν βιωτικῶν των σχέσεων. Ἡ πολιτεία ἔχει μέγιστον συμφέρον διὰ τὴν ταχεῖαν αὐξήσιν καὶ ἀναπαράγωγὴν ὑγιῶς πληθυσμοῦ, καθόσον αὕτη ἐκπροσωπεῖ τὴν αὐξήσιν αὐτῆς ἰσχύος. Οὕτως ἐξηγοῦνται αἱ προστατευτικαὶ διατάξεις τῶν νομοθεσιῶν τῆς Ἑσπερίας Ἑυρώπης ὑπὲρ τῆς συντηρήσεως καὶ διασώσεως τῆς νεαρῆς ἡλικίας εἴτε ἐν γάμῳ εἴτε ἐκτὸς αὐτοῦ γεννωμένης. Ἐπειδὴ δὲ ὁ γάμος ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον ἐγγύριον τῆς τοῦ πληθυσμοῦ ἀναπαράγωγῆς, δὲν δύναται ἡ πολιτεία εἰμὴ θάσσειν ἢ βράδιον νὰ καταστήσῃ τὰς προϋποθέσεις τοῦ γάμου ἀντικείμενον τῆς αὐτοβούλου ἀποκλειστικῆς διαρρυθμίσεως διὰ τῆς νομοθεσίας της, ἀνεξαρτήτως ἐκκλησιαστικῶν ἢ ἐτέρων κοινωνικοπολιτικῶν προκαταλήψεων.

Σημειωτέον δ' ὅτι τὸ ἀπαιτήμα τῆς ἰατροδικαστικῆς πρὸς ἔαδοςιν πιστοποιητικοῦ ὑγιείας πρὸ τοῦ γάμου, ἀπαντᾷ τὸ πρῶτον ἐν ἐλληνικαῖς πηγαῖς τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος καὶ δι' ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ Πολιτεία τοῦ Πλάτωνος ἐν ταύτῃ ἀναφέρεται ὅτι πρῶτον μελήματος

τῆς πολιτείας ὄντος νὰ γεννῶνται ὡς μέλλοντες πολῖται τέκνα ὑγιᾶ καὶ ἄρτια, δέον νὰ βεβαιῶνται ἐκ τῶν προτέρων ὑπ' ὀργάνων τῆς πολιτείας ἢ ὑγιείας τῶν ἐπὶ παιδοποιεῖα συνερχομένων, καὶ ἐκδίδεται σχετικὴ ἀδεία. Ὅτι καὶ αἱ πολιτεῖαι καθόλου ἀδύνατον ν' ἀνεχθῶσιν ἐπὶ μακρὸν ἀνευ ἀναγκάζοντος τινος λόγου ἀπειρίαν κωλυμάτων γάμου, τυγχάνει εὐνόητον. Καθ' ὅσον καὶ δι' ἐν μικραῖς κοινωνίαις, ὡς τοῦτο συμβαίνει ἐν ἀραιοῦς κατωκλιμέναις μικραῖς ἐπαρχίαις (καθ' ἃ ἀνεφερέ ποτε καὶ ὁ διαπρεπὴς νομοδιδάσκαλος καθηγητῆς κ. Ἀλιβ. Κρασσᾶς ἐν ταῖς ἀπὸ τῆς ἑδρας τῆς Νομ. Σχολῆς τοῦ Ἀθηνῶν Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου παραδόσειν αὐτοῦ) τὸ πλεῖστον τῶν κατοίκων κατὰ τὸ μέλλον καὶ ἦττον, συνδέονται πρὸς ἀλλήλους διὰ στενῆς ἢ ἀπωτέρω συγγενείας ἐκ τούτου προκύπτει δυσὶν θάτερον: ἡ καθίστανται κυριολεκτικῶς ἀδύνατοι οἱ γάμοι μετὰ τῶν συνδημῶν, ἢ εὐρισκόμεθα πρὸ δυσαναλόγως μεγάλου ἀριθμοῦ γάμων, συναφθέντων ἐν βαθμῷ συγγενείας ἀποκωλυομένων ὑπὸ τῶν κανόνων τῆς Ἐκκλησίας ὅπως καὶ ἡ ἀπονομὴ τῆς ἀστικῆς δικαιοσύνης, εὐρισκόμενη πρὸ

τετελεσμένου γεγονότος (πλείστων ζητημάτων, ἰδίᾳ μετὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ ἐνὸς ἢ ἀμφοτέρων τῶν συζύγων, ὡς πρὸς τὸ ἔγκυρον τοῦ γάμου παρουσιαζομένων) ἀδυνατεῖ νὰ στηριχθῇ ἐπὶ ἐνιαίας νομολογίας, καὶ οὐχὶ σπανίως ἀναγκάζεται ὑπεροπῶσα τὴν ὑπὸ τῶν κανόνων τῆς Ἐκκλησίας ἐπαπειλομένην (πλὴν μὴ εἰσέτι δικαστικῶς ἀπαγγελθεῖσαν) ἀκυρότητα, νὰ ἀναγνωρίζῃ αὐτοὺς ὡς ἐγκύρους καὶ ἰσχυροῦς.

Διὰ τῶν γραμμῶν τούτων οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον προεθεμεθῆ νὰ μὴ ἀποδώσωμεν τὸν προσήκοντα σεβασμὸν καὶ εὐλάβειαν πρὸς τὰ ἱερὰ θεσπίσματα τῆς μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας, πολλῶ μᾶλλον εὐλαβῶς ἀποφανόμεθα ὅτι ταῦτα, καθ' ὃ μὴ ὑπαγόμενα εἰς τὸ δογματικὸν μέρος τῆς ἱερᾶς διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας, δὲν ἀποτελοῦσιν ἐνιαίαν καὶ ἀναλλοίωτον συστατικὴν καὶ στοιχειώδη βᾶσιν τῆς ἀνατολικῆς χριστιανικῆς ὀρθοδοξίας καὶ δύναται τούτου ἕνεκεν νὰ ὑποβληθῶσιν ὑπὸ μεταρρυθμίσειν ἀντιστοίχως καὶ ἀναλόγως πρὸς τὰς ὁσμέρας αὐθούσας ἀπαιτήσεις τῆς κοινωνίας πρὸς διευκόλυνσιν καὶ μείωσιν τῶν περιορισμῶν ἐν τῇ συνάψει τοῦ γάμου. Ἐν ἀντιθέσει

πρὸς τὰ δόγματα τῆς Ἐκκλησίας, πρὸ κεινται τὰ διάφορα θεσπίσματα τῶν συνόδων καὶ τῶν ἀγίων καὶ θεοφόρων πατέρων. Ἐκ τούτων ἰδίᾳ τὰ ἀνακηρύσσοντα ἀπειρίαν ὅλην κωλυμάτων γάμου (ὡν ἡ ἀναγνώρισις διὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἀναμφιβόλως ὑπῆρξεν ἀναγκάσι ἀπόροια τῶν ἐν τῇ χριστιανικῇ κοινωνίᾳ τότε περὶ γάμου, οἰκογενείας καὶ ὑγιεινῆς τοῦ γάμου κρατουσῶν ἰδεῶν) ὅπως καὶ τὰ περὶ νηστειῶν (λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι οὐχὶ ὀλιγώτεροι τῶν 150 ἡμερῶν ἐν τῷ ἐνικυτῷ καθιερώθησαν ὡς ἡμέρας νηστείας, καθισταμένης οὕτως ἀδυνάτου τῆς τηρήσεως αὐτῶν) ὡς καὶ ἡ περιστολή τῶν κατὰ τὸ εορτολόγιον ἀργίαν συνεπαγομένων ἐορτῶν καὶ τινα ἔτερα, δύναται συμφῶνως πρὸς τὰς σοφὰς ἐμπνεύσεις τῆς ἱερᾶς μητρὸς ἡμῶν Ἐκκλησίας νὰ διαρρυθμισθῶσιν ἐπὶ βάσεως μᾶλλον προσιδραζούσης πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς νεωτέρης κοινωνίας, ἵνα μὴ μετ' αὐτῶν καὶ αἱ λοιπαὶ θεῖαι, ἀπαραμίλλως θαυμασταὶ διδασκαλαὶ καὶ ἐπιτάγματα τῆς Ἐκκλησίας συνυφίστανται, ὁ μὴ γένοιτο, τὸν ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως των ἀντικτυπον καὶ καταπτώσιν. Ἰ. Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ

Κόριε Διευθυντά.

Παρακαλώ όπως ευκρεστούμενος δημοσιεύσετε τα όλίγα κάτωθι εις τας φιλοξένους στήλας τής «Δικαιοσύνης»:

Παρακολουθών μετ' ενδιαφέροντος τα από των στήλων τής ύμετέρας εφημερίδος εκάστοτε καταχωριζόμενα περί των αιτίων τής σημερινής καταστάσεως τής παρ' ήμιν Δικαιοσύνης, έρχομαι διά τής παρούσης μου όπως συνεπής εις την παράκλησιν τής «Δικαιοσύνης», προσθέσω τας όλίγας εκ τής μικράς μου πείρας ταύτας γραμμάς. Πάντες, οι μέχρι σήμερον αναλαβόντες την εξέταση τής καταστάσεως τής Δικαιοσύνης και των προς ανόρθωσιν αυτής αναγκαιών, υπέδειξαν διαφόρους εκάστως τρόπους: πλην φρονούμεν ότι τα υπ' αυτών υποδεικνύμενα, αποτελούσι τας λεπτομερείας τής σχετικής έργασίας ήτις βάσιν πρέπει να έχη την πολιτικήν ανατροφήν του λαού ή κάλλιον είπειν την δημιουργίαν χαρακτήρων ή παρ' ήμιν Δικαιοσύνην, εάν παρουσιαζή έλλείψεις όφείλει το τουούτον εις την έλλειψιν πολιτικής μορφώσεως, πολιτικής ανατροφής του λαού διότι εάν ο λαός είχε πραγματικήν πολιτικήν μόρφωσιν ήτις συνεπάγεται αντίληψιν των υποχρεώσεων και δικαιωμάτων τής Πολιτείας προς αυτόν ως και αυτού προς την Πολιτείαν, δεν θα ήνειχετο την σημερινήν κατάστασιν των διαφόρων κλάδων τής Διοικήσεως, πολλῶ δέ μάλλον τής Δικαιοσύνης: ότι δε προς ύπαρξιν καλής Δικαιοσύνης απαιτείται πολιτική μόρφωσις του λαού, παράδειγμα τρανόν παρέχει πᾶσιν ή Αγγλία ήτις έχουσα τελείως μορφωμένον πολιτικῶς λαόν κέκτηται και άρίστην Δικαιοσύνην, και τούναντίον ή παρὰ τῶ Ελληνικῶ λαῶ έλλειψις πολιτικής μορφώσεως κατέστρεψε και τους άρίστους των θεσμών διότι τίς ο λόγος τής άποτυχίας του θεσμοῦ των έμμίσθων παρέδρων; ή έλλειψις χαρακτήρων διότι εάν, οι αποτελοῦντες τας εκάστοτε εξεταστικὰς επιτροπὰς είχαν συνειδήσιν των προς την κοινωνίαν και την Δικαιοσύνην υποχρεώσεων των, δεν θα επέτρεπον την μεταβολήν των διαγωνισμῶν εις πεδίον διαφόρων έπιτροπῶν: αλλά και πῶς ο νομοθέτης κάλλιον θα εξησφαλίξεται ή άπαρτίζων τας επιτροπὰς ταύτας, από τους κατέχοντας την άνωτέραν βαθμίδα τής δικαστικής ιεραρχίας και καθηγητὰς του Πανεπιστημίου; αλλά μήπως ή σημερινή κατάσταση τής Εισαγγελικής τάξεως δεν όφείλεται εις την όλομέλειαν του 'Αρείου Πάγου, άμελετήτως έγκρίνοσαν πᾶσαν σοβαρῶς ύποστηριζομένην ύποψηφιότητα; Τάνωτέρω και πλείστα άλλα παραδείγματα φρονούμεν ότι τρανῶς άποδεικνύουσιν ότι...ούχι ή έλλειψις καταλλήλων νόμων, εινε εκείνη ήτις έδημιούργησε την σημερινήν κατάστασιν τής Δικαιοσύνης, δι' ήν πανταχόθεν ακούονται παράπονα, άλλ' ή έλλειψις χαρακτήρων μορφώσατε χαρακτήρας και τότε και ή Δικαιοσύνη θέλει ανορθωθῆ ως και άπασαι αι λοιπαι του Κράτους ύπηρεσίαι.

Διατελῶ μεθ' ύπολήψεως
Ναύπλιος
Ναύπλιον 31/13 Μαΐου 1906

Ο ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΜΟΝΙΜΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Τὰ Ειρηνοδικεία. — Τὰ αίτια τής άτελοῦς λειτουργίας αυτών και τὰ αναγκαία μέτρα.

Έπρεπε να διέλθωμεν 42 και πλέον έτη οργιζόντες, όπως εξεγερωθῆ ή κοινή γνώμη και διά τήν πίεσιν ταύτην τής αηθίας και τής άναγκητέσεως, διά την άπόρητον αυτήν κατάστασιν, ήτις ήπειλει τους πάντας και τὰ πάντα ν' άφυπνισθῆ ή φιλοτιμία των τὰ κοινὰ πρακτόντων περί βελτιώσεως των δημοσίων πραγμάτων. Έπρεπε τὰ πάντα να εκφυλισθῶσιν υπό του φαύλου συστήματος τής συναλλαγής Εκκλησία, Διοίκη-

σις, Στρατός και Δικαιοσύνη, διά να έλθη τὸ πλήρωμα του χρόνου. Έπρεπε επί τέλους ή επονειδιστος αυτή κατάστασις, ή άποτελούσα αίσχος δι' ελευθεραν πολιτείαν και λαόν ελευθερον, να κτυπηθῆ κατακέφαλα διά τής εξεγέρσεως τής κοινής γνώμης άπειλούσης τὰ πάντα, διά να επιστῆ ή ώρα τής ανορθώσεως επί τῆ βάσει άρχῶν άποκεντρωτικῶν. Και ιδού υπό τήν πίεσιν τής κοινής γνώμης εψηφίσθη έσχάτως υπό τής κυβερνήσεως Ράλλη ο Νόμος περί Μονιμότητος των λειτουργῶν τῆς Μέσης Εκπαιδεύσεως. Και ιδού σήμερα αναγγέλλονται εθνικὰ και σωτήρια νομοθετήματα ως μέλλοντα να ύποβληθῶσιν εις την κρίσιν και τήν ψήφον των αντιπροσώπων του έθνους, τὸ περί προσόντων και μονιμότητος των υπαλλήλων άπάντων των κλάδων, ως και τὸ περί προσόντων των εισαγγελέων, άτινα εάν μελετηθῶσι καλῶς και συζητηθῶσιν εύσυνειδήτως έντός και εκτός τής Βουλῆς, όπως άπομακρυνθῆ άπ' αυτών πᾶσα τυχόν άτέλεια τεινούσα και πάλιν προς τὸ συγκεντρωτικόν σύστημα, θα έχωμεν άναμφίβολως, όταν τα νομοθετήματα ταῦτα συνδρασθῶσι προς άλλα τοιαῦτα, άφορῶντα τὸ άμετάθετον επί τινα χρόνον και κατάσσοντα την σήμεραν ανισότητά του μισθοῦ, τήν ύφισταμένην μεταξῦ ισοβάθμων δικαστικῶν και οικονομικῶν υπαλλήλων εκ νομίμων άπολαβῶν (συμβολαιογραφείων και ύποθηκοφυλακείων διά τους Ειρηνοδικας), και ποσοστῶν κλπ. (διά τους ταμίαις κλπ.), τ' άγαθὰ ελευθέρας Πολιτείας, θα έχωμεν τ' άγαθὰ τιμίας και εύσυνειδήτου διοικήσεως, τὰ άγαθὰ τής άποκεντρώσεως, αυτήν τήν άποκεντρωσιν των τριῶν εξουσιῶν, τής Νομοθετικής, τής Εκτελεστικής και Δικαστικής, θα έχωμεν άφεύκτως τὸν θάνατον τής συναλλαγῆς και τήν άνάστασιν του Συντάγματος. Όταν δὲ τήν Άποκεντρωσιν εν τῆ διοικήσει των τριῶν αυτών εξουσιῶν και τήν λειτουργίαν αυτών εις χωριστάς σφαίρας ενεργείας, οὔτως ώστε εκάστη αυτών να μη έπεμβαίη εις τὸ δικαίωμα και τὰ καθήκοντα τής έτέρας, αλλά να εινε ανεξάρτητος και υπεύθυνος ένώνπιον τής Έθν. Κυριαρχίας έρχεται ή παρούσα Κυβέρνησις ειλικρινῶς να νομοθετήσῃ, ο έλληνικός Λαός άγάλλεται και όφείλομεν άπαντες μετά προθυμίας και ειλικρινείας αληθοῦς να συντρέξωμεν και ενισχύσωμεν ταύτην εις τὸ αληθῶς μέγα αυτῆς έργον, δι' οὗ θα παταχθῆ ή επονειδιστος αυτή κατάσταση, ή έγκολάπτουσα στίγμα εις ελευθεραν Πολιτείαν και άποκόπτουσα την πρόοδον του Έθνους. Άλλά από πᾶσαν Κυβερνήσιν αναλαβούσαν να πατάξῃ τήν καταγελαστον και άπόρητον αυτήν κατάστασιν, άναμένομεν και εύχόμεθα να ιδῶμεν συντόμως και έτερα λίαν έπείγοντα και σωστικά νομοθετήματα συντελοῦντα εις άνύψωσιν των δύο μεγάλων επίσης εξουσιῶν του Κράτους, τής Αστυνομίας και Λαϊκής Δικαιοσύνης. Και περί των αστυνομιῶν ως γράψωσιν άλλοι ειδικοί, εγὼ δὲ θα περιορισθῶ να εκθέσω εν όλίγοις τὰ αίτια ενεκεν των οποίων δεν λειτουργεῖ ως εδει, μη άνταποκρινόμενη εις τὸν αληθῆ αυτῆς προσημῶν ή Λαϊκή Δικαιοσύνη, ο άρτος του Λαοῦ, εις τήν όποίαν, ενῶ ή Πολιτεία άνέθηκεν τὰ πάντα, πολιτικήν διαχείρισιν, ποινικήν διαχείρισιν, καθήκοντα ύποθηκοφυλακείων, συμβολαιογραφικὰ καθήκοντα, παρεμφερῆ και παράλληλα προς τὰ του προέδρου πρωτοδικῶν, (μέτρα συντηρητικὰ εξώσεως κτλ.) του εισαγγελέως, του νομάρχου και πλείστα ὅσα διοικητικά, δεν έμερίμνησαν μέχρι σήμεραν περί άνυψώσεως και βελτιώσεως των λειτουργῶν αυτῆς, και τὰ αναγκαία μέτρα διά των οποίων θ' ανορθωθῆ και άνυψωθῆ ο κλάδος οὔτος εις τήν περιωπήν του... Η ανόρθωσις δε του κλάδου τούτου θα εινε επίσης μέγα έργον και σωτήριον διά τὸ έθνος και πρέπει φρονῶ να προκαλέσῃ τήν προσοχήν και τήν μέριμναν άπάντων, τής Κυβερνήσεως, του δικηγορικού συλλόγου και των δικαστικῶν λειτουργῶν. — Ιδῶμεν.

Α' Τὰ αίτια τής άτελοῦς λειτουργίας των ειρηνοδικείων.

α) Η κυριώτερα αίτια τής άτελοῦς λειτουργίας των ειρηνοδικείων εινε ή τελεία άδιαφορία τής εκτελεστικής εξουσίας μέχρι τουδε προς συλλογήν πληροφοριῶν, οὐ μόνον περί τής επιστημονικής άριότητος αλλά εις τὸ σπουδαιότερον περί του ήθους και του χαρακτήρος των διοριζομένων ειρηνοδικῶν, τας ιδιότητας ταύτας πρέπει να ύποχρεωθῆ διά νόμου ή Εκτελεστική εξουσία να ζητῆ και έποπτικά συμβούλια τής περιφερείας εν ή ύπηρετῆ ο διοριστέος, ως κατωτέρω ρηθῆσεται.

β) Η μεγάλη διαφορά και ανισότης των χρηματικῶν άπολαβῶν, ή πηγάζουσα εκ τής αναθέσεως εις τους ειρηνοδικας καθήκοντα συμβολαιογράφου και ύποθηκοφύλακος, και άλλοι μεν των ειρηνοδικῶν, τοποθετούμενοι εις τὰ μάλλον άπόκεντρα ειρηνοδικεία, εν οίς στεροῦνται των πάντων δεν άπολαμβάνουσιν άλλο τι πλην του γλίσχρου μισθοῦ. Ενῶ άλλοι, τοποθετούμενοι εις κέντρα, άπολαμβάνουσι πλην του μισθοῦ των και δρ. 200—300 πολλάκις εκ των ύποθηκοφυλακείων και συμβολαιογραφείων έστιν οτε δε και εκ τής συνθηείας. Λ.Χ. ο ειρηνοδικης Έρμουπόλεως λαμβάνει σήμεραν μισθόν και δικαιώματα ύποθηκοφύλακος 400—500 δραχ. μηνιαίως ενῶ ο ειρηνοδικης Ανάφης, Φολεγάνδρου μόνον 200. Ο ειρηνοδικης Λαμίας 400—500 ενῶ ο των Καλαρρυτῶν 200, άλλοτε ο του Βόλου ειχε μισθόν κλπ. 1000 δρ. μηνιαίως. Η ανισότης δ' αυτη εινε ή κυριώτερα αίτια, ήτις εως επί τὸ πολὺ διαφθείρει τὸ ήθος και τὸν χαρακτήρα εντίμων δικαστικῶν λειτουργῶν, αγωνιζομένων χάριν τής ὕλης, μη δυναμένων να συντηρηθῶσιν εκ του μικροῦ μισθοῦ, και κινούντων πάντα λίθον και με θυσίαν του χαρακτήρος αυτών και τής αξιοπρεπείας όπως τοποθετηθῶσιν εις τὰ μάλλον ποσοδοφόρα ειρηνοδικεία και τοποθετούμενοι προσπαθοῦσιν αντί πάσης θυσίας και τής συνειδήσεως άκόμη να παραμεινωσιν εις ταῦτα. Εντεῦθεν δε επονειδιστος συναλλαγῆ μεταξῦ ισχυρῶν και οὐκ όλίγων υπαλλήλων και τὸ πολλαπλασιασμός των μεταθέσεων. Τὸ κακόν τουτο επιτακτική άνάγκη να θεραπευθῆ συντόμως διά των ως παρακατιῶν προτεινομένων μέτρων.

γ) Επίσης σπουδαιότατη αίτια εινε και ή μη προαγωγή των επιστημόνων και άρτίως μεμορφωμένων ειρηνοδικῶν εις άνωτέρας δικαστικὰς θέσεις, ή συνεπάγουσα την τελείαν άπογοήτευσιν αυτών και τὸν μαρασμόν, μη έλπιζόντων κανέν ειδικόν κέρδος εκ τής άκεραιότητος και τής εὐδοκίμου ύπηρεσίας, και τὸ κακόν τουτο πρέπει συντόμως και τώρα του λαμβάνονται μέτρα σωτήρια δι' άπαντας τους λοιπούς κλάδους να θεραπευθῆ, ως θα είπωμεν κατωτέρω, άφου οι δικηγόροι ειρηνοδίκαι τήν αυτην μόρφωσιν κέκτηνται με τους πρωτοδικας, τους αυτους δικονομικούς και αστικούς νόμους εφαρμόζουσιν, ή δε γνώσις του δικαίου και τής νομοθεσίας δεν εινε ξένη εις τὰ καθήκοντα των ειρηνοδικῶν, διότι και οὔτοι εούσκονται εις τήν αυτην με τους πρωτοδικας, έφέτας και άρεοπαγίτας, άνάγκη να λύσωσιν εκάστοτε και δὴ μόνον και άνευ συμβουλίων συναδέλφων σπουδαία τής ὅλης νομοθεσίας ζητήματα επί των παρουσιαζομένων αυτοίς δικῶν και έργασιῶν και πολλάκις όφείλουσι να έχωσι περισσοτέρας γνώσεις προς εκπλήρωσιν ειδικῶν τινων ύπηρεσιῶν.

δ) Η άνάθεσις εις τους Ειρηνοδικας παντοίων ὄσων πολυειδῶν και πολυσυνθέτων διοικητικῶν καθήκόντων, ξένων προς τὰ καθήκοντα τὰ δικαστικά αυτών, κρινόμενος υπό τής Πολιτείας ως εκ τής επιστημονικής μορφώσεως, ήτις τους παρακολουθεῖ, μάλλον καταλλήλους προς κίνησιν τής Κυβερνητικής μηχανῆς, ήτις πολιτεία μόλα ταῦτα παραδίδως τους κρατεῖ προσηλωμένους εις τήν αυτην θέσιν μη κρίνουσα τούτους καταλλήλους δι' άνωτέρας δικαστικὰς θέσεις, άλλ' οὐ μόνον τουτο, τους απέκλεισε διά

του τελευταίου Ν. περί Έμ. Παρέδρων του διαγωνισμού, καθορίσασα ὅριον ηλικίας και διά τους συμπληρώσαντας τὸ ὅριον τουτο εν τῆ δικαστικῆ ύπηρεσίᾳ, ήν ενήσκησαν επί έτη 5—10. Πόσον άνακύλουθος ύπῆρξεν ο Νομοθέτης εις τουτο, και ὅποια πλάνη!

ε) Η σύστασις Ειρηνοδικείων άχρήστων εις τὰ μάλλον άπόκεντρα χωρία. Λ. χ. Ροδοβίζιον, Βουλγαρέλιον, Ανάφην, Φολεγάνδρον, Καλαρρυτάς κλπ. τὰ ὅποια δεν χρησιμεύουσι δι' άλλο τι ειμή διά τήν διεκπεραίωσιν όλίγων μηνύσεων, τήν εκδοσιν 5—20 άποφάσεων και τήν σύνταξιν 10—30 συμβολαίων πληρεξουσίων και ένοικιαστηρίων, και τουτο οὐκ όλίγον συνετέλεσεν εις τήν διαφθοράν του χαρακτήρος και του ήθους των υπαλλήλων κινούντων πάντα λίθον και συνομολογούντων πίστιν και άφοσίωσιν εις τους ισχυρούς προς καλλιτέραν τοποθέτησιν. Και τὸ κακόν τουτο πρέπει να θεραπευθῆ διά τής άμέσου καταργήσεως 80—100 Ειρηνοδικείων ὅλως άχρήστων και ύπαρχόντων μόνον δια να λάμπουν εκ των στήλων τής Έφημ. τής Κυβερνήσεως και διαφθείρουσιν τας δικαστ. λειτουργίας και

ς) Τὸ άπερίοριστον κατά χρόνον και ποσόν των μεταθέσεων. Αι μεταθέσεις γίνονται ιδίως εν καρῶ χειμῶνος καθ' ὃν χρόνον συνήθως έργάζεται ή Βουλή, ὅτι βλέπομεν Ειρηνοδικας οικογενειάρχας με συζύγους εγκίους, με λεγούς να εκσπενδονίζονται από τὸ εν άκρον εις τὸ άλλο και μάλιστα πολλάκις εις άπορίτια μερη κατά τὸν χειμῶνα, εις τὰ ὅποια ζήτημα αν δύνανται να φθάσωσιν άνευ κινδύνου τής ζωῆς των, και εν τοιαύτῃ περιπτώσει πῶς να μη διαφθάρωσιν ήθικοι και άκεραιοι υπάλληλοι και ύποταχθῶσιν εις τας αξιώσεις τής επονειδιστου συναλλαγῆς; Άνάγκη συνεπῶς να κτυπηθῆ και τουτο διά του προσκαίρου του άμεταθέτου και τής καθιέρωσεως τής ενεργείας των μεταθέσεων κατά τους θερινούς μήνας.

(Συνέχεια εις τὸ επόμενον)
Ν. Τρίκας
Ειρηνοδικης εν Φαρσάλοις.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ
ΚΩΔΙΚΕΣ ΦΛΟΓΑΓΊΤΟΥ

Έξεδόθη ο Ε' τόμος των Κωδικῶν τής Ελληνικής νομοθεσίας του άειμνήστου Θ. Φλογαίτου μετά νέαν επεξεργασίαν υπ' αυτού και του κ. Δημ. Ζαλόγους δικηγόρου και ύφηγητοῦ. Ο τόμος οὔτος επιγραφόμενος ὄργανισμός τής Πολιτείας και τής Εκκλησίας περιέχει τὸ Σύνταγμα τής Ελλάδος, τὸ Ηθάλιον, ήτοι τους Αποστολικούς και Συνοδικούς κανόνες, τὸν Κανονισμόν τής Βουλῆς, τῶς Εκλογικούς νόμους μετά των σχετικῶν γνωμοδοτήσεων και εγκυκλιῶν, των ὅπων και των αναγκαίων ὀδηγιῶν διά τους δικαστικούς αντιπροδούτους, τους νόμους περί προσόντων των υπαλλήλων και πάντας τους γενικούς νόμους τους μη ύπαγομένους εις τήν δικαιοδοσίαν ενὸς μόνου ὄπουργείου, τὰ σχετικά νομοτελεστικά Β. Διατάγματα, τήν νομολογίαν του 'Αρείου Πάγου και των Έφετειῶν, και πλείστα ὅσα επισηγητικὰς και διασαριστικὰς σημειώσεις, ώστε αποτελεί βιβλίον χρησιμώτατον και εύχρηστότατον τοίς νομικοίς. Τιμῆται δραχ. 5,75 και εὐδίσκεται παρὰ τοίς κεντρικοίς βιβλιοπωλείοις Αθηνῶν και τοίς ὑποπρακτορείοις των εφημεριδῶν εντός έπαρχίας.

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
υπό Βασιλείου Γ. Οικονομίδου
Έκδοσις Εκτη
Μετά πλείστον προσθηκῶν και βελτιώσεων
υπό **Μεγαλ. Γ. Λεβαδά**
Υφηγητοῦ τής Πολιτικής Δικονομίας
Έξεδόθη τόμος Α'. τόμος Β', τεῦχος β'.

ΔΗΜ. Α. ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ
Δικηγόρου εν Λαμια
ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ
ΠΕΡΙ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΣ
ΗΤΟΙ
Έθνηνεία των περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων Νόμων και Β. Διαταγμάτων.
Τιμῆται δραχ. 2
Τύποις Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ